

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) เพื่อศึกษา และหาความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ชีวิตนักศึกษา กับ เจตคติในวิชาชีพของบัณฑิตสาขาพยาบาลศาสตร์ ซึ่งผู้วิจัยมีขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยนี้ คือ บัณฑิตใหม่สาขาพยาบาลศาสตร์ที่สำเร็จการศึกษา จากหลักสูตรประกาศนียบัตรพยาบาลหรือหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ในปีการศึกษา 2538 จากสถาบันการศึกษายาบาล ทั่วประเทศจำนวน 42 แห่ง มีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 3,139 คน โดยแยกเป็น 2 เขตที่ตั้งคือ เขตกรุงเทพมหานคร 1,167 คน และเขตภูมิภาค 1,972 คน โดยแบ่งเป็น 6 สังกัดคือ

1. สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ มีประชากรจำนวน 753 คน
2. สังกัดกระทรวงสาธารณสุข มีประชากรจำนวน 1,495 คน
3. สังกัดกระทรวงกลาโหมและมหาดไทย มีประชากรจำนวน 261 คน
4. สังกัดกรุงเทพมหานคร มีประชากรจำนวน 147 คน
5. สังกัดเอกชน มีประชากรจำนวน 284 คน
6. สังกัดสภาวิชาชีพไทย มีประชากรจำนวน 199 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้จากการสุ่มตัวอย่าง โดยทำการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling) มีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

1. จำแนกสถาบันการศึกษา ซึ่งมีบัณฑิตสาขาพยาบาลศาสตร์สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2538 ตามเขตที่ตั้งของสถาบันการศึกษาเป็น 2 เขต ดังนี้

- 1.1 เขตกรุงเทพมหานคร หมายถึง สถาบันการศึกษายาบาลที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ได้แก่ จังหวัดนนทบุรี ปทุมธานี และสมุทรปราการ ซึ่งมีจำนวน 15 แห่ง

- 1.2 เขตภูมิภาค หมายถึง สถาบันการศึกษาที่ตั้งในจังหวัดต่างๆของประเทศไทย ยกเว้นเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ซึ่งมีจำนวน 27 แห่ง

2. จำแนกสังกัดของสถาบันการศึกษายาบาลในแต่ละเขตที่ตั้ง โดยในเขตกรุงเทพ

มหานคร สามารถที่จะจำแนกสถาบันการศึกษายาบาลได้เป็น 6 สังกัด ในเขตภูมิภาค สามารถจำแนกได้เป็น 3 สังกัด

3. สุ่มรายชื่อสถาบันการศึกษายาบาลในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นตัวแทนของแต่ละสังกัด ในสัดส่วน 1:5 ได้จำนวน 6 สถาบัน และสุ่มรายชื่อสถาบันการศึกษายาบาลที่มีเขตที่ตั้งในส่วนภูมิภาค ในสัดส่วน 1:5 ได้จำนวน 7 สถาบัน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ได้รายชื่อสถาบันการศึกษายาบาลที่เป็นตัวแทนของแต่ละเขตที่ตั้งจำนวนทั้งสิ้น 13 แห่ง ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 รายชื่อสถาบันการศึกษายาบาลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเขตที่ตั้งและสังกัด

เขตที่ตั้ง	สังกัด	ตัวแทนของสถาบันการศึกษายาบาล
กรุงเทพมหานคร	ทบวงมหาวิทยาลัย	1. ภาควิชาพยาบาลศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ รพ. รามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล
	กระทรวงสาธารณสุข	2. วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี กรุงเทพ
	กระทรวงกลาโหมและ- มหาดไทย	3. วิทยาลัยพยาบาลตำรวจ
	กรุงเทพมหานคร	4. วิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์
	เอกชน	5. คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต
	สมาคมฯ ไทย	6. วิทยาลัยพยาบาลสมาคมฯ ไทย
ภูมิภาค	ทบวงมหาวิทยาลัย	7. คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
	กระทรวงสาธารณสุข	8. วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีอุตรดิตถ์
		9. วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครราชสีมา
		10. วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนราธิวาส
		11. วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสกลบุรี
		12. วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสราษฏร์ธานี
	เอกชน	13. คณะพยาบาลศาสตร์แมคคอร์มิค มหาวิทยาลัย พายัพ

4. หาขนาดกลุ่มตัวอย่างในแต่ละสถาบันการศึกษายาบาลที่เป็นตัวแทน เนื่องจากขนาดประชากรในแต่ละสังกัดมีความแตกต่างกันมาก ตั้งแต่ 147 คน ถึง 1,495 คน เมื่อคำนวณ

โดยใช้สูตรของ Taro Yamane แล้ว ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งสิ้น 360 คน เมื่อคิด สัดส่วนแล้วมีผลให้กลุ่มตัวอย่างจากตัวแทนในแต่ละสังกัดมีจำนวนน้อยเกินไปที่จะเป็นตัวแทนที่ดีของ ประชากร และน้อยเกินไปที่จะศึกษาในแต่ละตัวแปร ดังนั้นผู้วิจัยจึงปรับขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ขนาดกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 25 ของประชากรในรายที่มีจำนวนประชากรมากกว่า 100 คน (ประกอบ กรรณสูต, 2538) และร้อยละ 50 ของประชากรในรายที่มีประชากรน้อยกว่า 100 คน และในกลุ่มตัวอย่างของบางสถาบัน เมื่อคำนวณแล้วมีจำนวนต่ำกว่า 30 คน ซึ่งเป็นจำนวนต่ำที่สุด ในการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติเชิงปริมาตร (Parametric Statistics) ผู้วิจัยจึงได้ขยายขนาด กลุ่มตัวอย่างในสถาบันดังกล่าวให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น รวมได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 470 คน ขนาดกลุ่มตัวอย่างของสถาบันการศึกษายาบาล ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 รายชื่อสถาบันการศึกษายาบาลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างและจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

สถาบันการศึกษายาบาล	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
1. ภาควิชาพยาบาลศาสตร์ คณะพยาบาล- ศาสตร์ รพ. รามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล	104	30
2. คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	131	33
3. วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีกองเทพ	74	37
4. วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครดัด	71	36
5. วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครราชสีมา	73	37
6. วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนราธิวาส	74	37
7. วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครศรีธรรมราช	75	38
8. วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสราญบุรีธานี	77	39
9. วิทยาลัยพยาบาลตำรวจ	72	36
10. วิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์	147	37
11. คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต	44	30
12. คณะพยาบาลศาสตร์ แมคคอร์มิค มหาวิทยาลัยพายัพ	57	30
13. วิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทย	199	50
รวม		470

5. ทำการสุ่มรายชื่อกลุ่มตัวอย่างจากสถาบันการศึกษายาบาล ที่ เป็นตัวแทน
ประชากร ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มี 2 ชุด ดังนี้คือ

ชุดที่ 1 แบบสอบถามประสพการณ์ชีวิตนักศึกษา

ชุดที่ 2 แบบวัดเจตคติในวิชาชีพของบัณฑิตสาขาพยาบาลศาสตร์

ชุดที่ 1

แบบสอบถามประสพการณ์ชีวิตนักศึกษา มีทั้งหมด 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

ตอนที่ 2 แบบสอบถามประสพการณ์ชีวิตนักศึกษา ซึ่งประกอบด้วยประสพการณ์ชีวิตใน

6 ด้าน ดังนี้คือ

1. ด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล
2. ด้านกฎระเบียบและวินัย
3. ด้านส่งเสริมวิชาการ
4. ด้านกิจกรรมนักศึกษา
5. ด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ
6. ด้านบริการและสวัสดิการ

แบบสอบถามประสพการณ์ชีวิตนักศึกษา มีขั้นตอนการสร้างและลักษณะของเครื่องมือดังนี้

1. แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบเติมคำและให้เลือกตอบ เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับ สังกัดของสถาบันการศึกษา ระยะเวลาการอยู่หอพัก เขตที่ตั้งของสถาบันการศึกษา

2. แบบสอบถามประสพการณ์ชีวิตนักศึกษา ผู้วิจัยได้มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

2.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร ตำรา บทความ และวิจัยต่างๆ ทั้งในและต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับประสพการณ์ และสิ่งที่นักศึกษายาบาลได้รับขณะอยู่ในสถาบันการศึกษา

2.2 รวบรวมแนวคิดและการศึกษาที่ได้ มาจัดโครงสร้างของประสพการณ์ชีวิตนักศึกษายาบาลได้ 6 ด้าน ดังข้างต้น

2.3 นำโครงสร้างของประสพการณ์ชีวิตใน 6 ด้าน นั้นมาสร้างเป็นแบบสัมภาษณ์ ที่มีโครงสร้างปลายเปิดสอดคล้องกับสภาพชีวิตของนักศึกษายาบาล นำไปสัมภาษณ์นักศึกษายาบาล

ชั้นปีที่ 4 ในภาคเรียนที่ 2 ของปีการศึกษา 2538 จำนวน 30 คน ใน 6 สังกัดคณะ 5 คน โดยสัมภาษณ์เป็นรายบุคคล ในเรื่องเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตและประสบการณ์ต่างๆที่ได้รับขณะศึกษาอยู่ในสถาบันการศึกษายวบาลแห่งนั้นๆ ใช้เวลาในการสัมภาษณ์ประมาณคนละ 45-60 นาที และสัมภาษณ์อาจารย์ยวบาลในสถาบันการศึกษาทั้ง 6 สังกัดคณะ 1 คน รวมทั้งสิ้น 6 คน โดยมีคุณสมบัติของอาจารย์ คือ มีประสบการณ์ในการเรียนการสอนอย่างน้อย 5 ปีการศึกษา และมีประสบการณ์ในการเป็นอาจารย์ประจำชั้น อาจารย์ที่ปรึกษาหรืออาจารย์ทางด้านกิจการนักศึกษา โดยสัมภาษณ์เป็นรายบุคคล ในทัศนะเกี่ยวกับลักษณะและปัญหาการดำเนินชีวิตของนักศึกษายวบาลและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสบการณ์ชีวิตและเจตคติในวิชาชีพของนักศึกษายวบาลขณะศึกษาอยู่ในสถาบันการศึกษาแห่งนั้นๆ โดยจะครอบคลุมในประสบการณ์ชีวิตทั้ง 6 ด้านในข้างต้น ใช้เวลาประมาณคนละ 45-60 นาที

2.4 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามโดยอาศัยข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ที่ประกอบด้วยประสบการณ์ชีวิตนักศึกษาใน 6 ด้าน ข้อความในแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ ตั้งแต่ "เป็นความจริงมากที่สุด" ถึง "ไม่เป็นความจริง" คะแนนที่ให้มีตั้งแต่ 1-4 คะแนน ข้อความมีทั้งด้านบวกและด้านลบ มีจำนวนข้อทั้งสิ้น 64 ข้อ แบ่งเป็นด้านบวก 41 ข้อ ด้านลบ 23 ข้อ มีจำนวนข้อของประสบการณ์ชีวิตนักศึกษาในแต่ละด้าน ดังนี้

ด้าน	จำนวนข้อ
ปฏิสัมพันธ์กับบุคคล	16
กฎ ระเบียบ และวินัย	8
ส่งเสริมวิชาการ	8
กิจกรรมนักศึกษา	8
สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ	8
บริการและสวัสดิการ	16

2.5 เกณฑ์การคิดคะแนน จากการตอบแบบสอบถาม มีดังนี้

เป็นความจริงมากที่สุด ให้ 4 คะแนน

เป็นความจริงส่วนมาก ให้ 3 คะแนน

เป็นความจริงบางส่วน ให้ 2 คะแนน

ไม่เป็นความจริง ให้ 1 คะแนน

* หมายเหตุ ถ้าข้อความเป็นไปทางลบคะแนนจะกลับกัน

2.6 เกณฑ์การแปลความหมายคะแนนจะมีเกณฑ์การพิจารณาคะแนน โดยให้

เกณฑ์เฉลี่ยดังนี้คือ

คะแนนเฉลี่ย	การแปลผล
1.00 - 1.99	มีประสบการณ์ชีวิตนักศึกษาเหมาะสมระดับต่ำ
2.00 - 2.99	มีประสบการณ์ชีวิตนักศึกษาเหมาะสมระดับปานกลาง
3.00 - 4.00	มีประสบการณ์ชีวิตนักศึกษาเหมาะสมระดับสูง

ชุดที่ 2

แบบวัดเจตคติในวิชาชีพของบัณฑิตสาขาพยาบาลศาสตร์ ซึ่งประกอบด้วยเจตคติในวิชาชีพ

8 ประการ ดังนี้คือ

1. การใฝ่รู้
2. ความมีวินัยในตนเอง
3. ความเชื่อมั่นในตนเอง
4. การควบคุมอารมณ์
5. ความมีมนุษยสัมพันธ์
6. ความรับผิดชอบต่อส่วนรวม
7. ความภาคภูมิใจในวิชาชีพ
8. ความยึดมั่นผูกพันต่อสถาบันการศึกษา

แบบวัดเจตคติในวิชาชีพของบัณฑิตสาขาพยาบาลศาสตร์ใน 8 ประการข้างต้น ผู้วิจัยได้ดัดแปลงจากเครื่องมือที่มีอยู่เดิมและสร้างขึ้นเองในบางหัวข้อ แบบวัดที่สร้างขึ้นเองได้แก่หัวข้อการใฝ่รู้ การควบคุมอารมณ์ และความยึดมั่นผูกพันต่อสถาบัน โดยผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแนวคิดทฤษฎี เอกสาร ตำรา และวิจัยต่าง ๆ อันเกี่ยวข้องมาสร้างเป็นข้อคำถาม ให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงของเนื้อหาและหาความเที่ยงของเครื่องมือเป็นลำดับ ส่วนแบบวัดในหัวข้ออื่นๆได้สร้างและดัดแปลงจากเครื่องมือที่มีอยู่เดิม โดยให้มีความเหมาะสมกับวิชาชีพการพยาบาลและเหมาะสมสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งดัดแปลงมาจากแบบสำรวจและแบบวัดของงานวิจัยดังต่อไปนี้

1. แบบสำรวจลักษณะของนิสิตหอพักในด้านความมีมนุษยสัมพันธ์ ความเป็นกันเอง และความรับผิดชอบ ของ วิภา พงษ์พิจิตร (2529)
2. แบบสอบถามความเชื่อมั่นในตนเอง ของ สาระ สุขวราห์ (2533)
3. แบบวัดความรับผิดชอบต่อส่วนรวม ของ จันทร์จิรา มูลเมือง (2535)
4. แบบวัดแรงจูงใจในการศึกษาวิชาชีพการพยาบาล แบบวัดความยึดมั่นผูกพันต่อวิชาชีพการพยาบาล และแบบวัดเอกลักษณ์เชิงวิชาชีพของนักศึกษพยาบาล ของ นันทนา น้ำฝน (2536)

แบบวัดชุดที่ 2 นี้ จะประกอบด้วยข้อความแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับตั้งแต่ "เห็นด้วยอย่างยิ่ง" ถึง "ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง" ข้อความมีทั้งด้านบวกและลบ มีจำนวนข้อทั้งสิ้น 63

ข้อ แบ่งเป็นด้านบวก 38 ข้อ ด้านลบ 25 ข้อ มีจำนวนข้อในรายด้าน ดังนี้

ด้าน	จำนวนข้อ
การใฝ่รู้	7
ความมีวินัยในตนเอง	8
ความเชื่อมั่นในตนเอง	8
การควบคุมอารมณ์	8
ความมีมนุษยสัมพันธ์	8
ความรับผิดชอบต่อส่วนรวม	8
ความภาคภูมิใจในวิชาชีพ	8
ความยึดมั่นผูกพันต่อสถาบันการศึกษา	8

โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	5 คะแนน
เห็นด้วย	ให้	4 คะแนน
เห็นด้วยปานกลาง	ให้	3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	2 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	1 คะแนน

* หมายเหตุ ถ้าข้อความเป็นไปทางลบคะแนนจะกลับกัน

เกณฑ์การแปลความหมายคะแนน จะมีเกณฑ์การพิจารณาคะแนน โดยใช้เกณฑ์เฉลี่ยดังนี้คือ

คะแนนเฉลี่ย	การแปลผล
1.00 - 2.33	มีเจตคติในวิชาชีพระดับต่ำ
2.34 - 3.67	มีเจตคติในวิชาชีพระดับปานกลาง
3.68 - 5.00	มีเจตคติในวิชาชีพระดับสูง

การหาความตรงของเนื้อหา (Content validity)

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามทั้ง 2 ชุด เสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของข้อความ ความครอบคลุมของเนื้อหา ความชัดเจน ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ เกณฑ์การให้คะแนนและแปลผลคะแนน พร้อมทั้งปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา หลังจากนั้นผู้วิจัยนำเครื่องมือไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 8 ท่าน (ตั้งรายนามในผนวก ก.) พิจารณาตรวจ

สอบด้านเนื้อหา ความครอบคลุม ความชัดเจน และความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ ความถูกต้องของการวัดและเกณฑ์การให้และแปลผลคะแนนอีกครั้ง รวมทั้งขอคำแนะนำและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไข

การตัดสินความตรงตามเนื้อหา ผู้วิจัยถือเกณฑ์ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิตรงกันร้อยละ 80 ของผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมด ผลการพิจารณาตรวจสอบในตอนแรก 1 ข้อมูลทั่วไปไม่มีการเปลี่ยนแปลงในตอนแรก 2 แบบสอบถามประสบการณ์ชีวิตนักศึกษา มีการเปลี่ยนแปลงเกณฑ์การให้คะแนนจากมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ มาเป็น 4 ระดับ และตัดข้อความที่มีความหมายซ้ำกันออก พร้อมทั้งแนะนำให้ปรับปรุงภาษาให้ชัดเจนยิ่งขึ้นในบางข้อความ ส่วนในชุดที่ 2 แบบวัดเจตคติในวิชาชีพของบัณฑิตสาขาพยาบาลศาสตร์ ได้มีการตัดจำนวนข้อออกและเพิ่มข้อความรวมทั้งปรับและแก้ไขภาษาในข้อที่เหลือให้ตรงกับเนื้อหามากยิ่งขึ้น จากนั้นผู้วิจัยนำผลการตรวจสอบและข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิมาพิจารณาปรับปรุงแก้ไขกับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อนำไปหาค่าความเที่ยงต่อไป

การหาความเที่ยง (Reliability)

ผู้วิจัยนำเครื่องมือที่มีความตรงตามเนื้อหาไปทดลองใช้กับบัณฑิตสาขาพยาบาลศาสตร์ที่มีลักษณะเช่นเดียวกับประชากรที่ศึกษา คือ บัณฑิตใหม่จากวิทยาลัยพยาบาลกองทัพเรือ จำนวน 30 คน แล้วนำมาหาค่าความเที่ยง โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาช (Cronbach's Coefficient) ได้ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามชุดที่ 1 ทั้งฉบับเท่ากับ .95 โดยมีค่าความเที่ยงด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล .88 ด้านกฎระเบียบและวินัย .75 ด้านส่งเสริมวิชาการชุดที่ 2 ทั้งฉบับเท่ากับ .92 โดยมีค่าความเที่ยงรายด้าน การใฝ่รู้เท่ากับ .80 ความมีวินัยในตนเอง .65 ความเชื่อมั่นในตนเอง .77 การควบคุมอารมณ์ .72 ความมีมนุษยสัมพันธ์ .70 ความรับผิดชอบต่อส่วนรวม .68 ความภาคภูมิใจในวิชาชีพ .78 ความยึดมั่นผูกพันในวิชาชีพ .83 จากนั้นนำมาวิเคราะห์รายข้อด้วยวิธี Item Test Correlation โดยหาค่าสัมประสิทธิ์ของข้อความนั้นกับข้อความที่เหลือเพื่อคัดเลือกข้อความที่มีค่าความสัมพันธ์อยู่ในเกณฑ์ที่ใช้ได้คือ มีค่าตั้งแต่ .20 ขึ้นไป ในกรณีที่พบข้อความที่มีค่าต่ำกว่า .20 ผู้วิจัยขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิอีกครั้งในการพิจารณาตัดข้อความนั้นออก แต่ถ้าตัดข้อความนั้นออกทำให้สูญเสียความตรงของ เนื้อหาที่ยังคงข้อความนั้นไว้และปรับแก้ข้อความให้มีภาษาตรงกับเนื้อหามากยิ่งขึ้นแทน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

มีขั้นตอนในการดำเนินการรวบรวมข้อมูลดังนี้ คือ

1. นำหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัยไปยังสถาบันการศึกษาพยาบาลเพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์และรายละเอียดเกี่ยวกับการเก็บรวบรวมข้อมูล พร้อมขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลในวันที่นักศึกษายาบาลชั้นปีที่ 4 สำเร็จการศึกษาเป็นบัณฑิตพยาบาลศาสตร์
2. ในวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครทุ่งเทพ วิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ วิทยาลัยพยาบาลตำรวจ คณะพยาบาลศาสตร์มหาวิทาลัยรังสิต คณะพยาบาลศาสตร์มหาวิทาลัยเชียงใหม่ คณะพยาบาลศาสตร์แมคคอร์มิค มหาวิทาลัยพายัพ ซึ่งได้นัดหมายไว้ล่วงหน้า ผู้วิจัยได้เดินทางไปเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยใช้วิธีคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย และเก็บรวบรวมแบบสอบถามคืนทันทีหลังทำเสร็จ
3. ในสถาบันการศึกษาพยาบาลที่เหลืออีก 7 แห่ง ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้การส่งทางไปรษณีย์ โดยได้นัดหมายและชี้แจงรายละเอียดกับผู้ช่วยวิจัย ซึ่งเป็นอาจารย์พยาบาลในสถาบันนั้น ๆ ไว้ล่วงหน้าแล้ว ทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างและดำเนินการตามแนวทางดังกล่าว
4. ผู้วิจัย ใช้ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลประมาณ 5 สัปดาห์ คือตั้งแต่วันที่ 19 กุมภาพันธ์ ถึงวันที่ 22 มีนาคม 2539 เก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดจำนวน 470 ราย ข้อมูลที่ได้รับมีความสมบูรณ์ สามารถนำมาวิเคราะห์ได้จำนวน 439 คน คิดเป็นร้อยละ 93.40

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมด โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS-PC (โดยใช้สูตรสถิติดังปรากฏในภาคผนวก ข) ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง นำมาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ
2. หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประสบการณ์ชีวิตนักศึกษาโดยรวมและรายด้าน ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด และจำแนกตาม สังกัด ระยะเวลาการอยู่หอพัก เขตที่ตั้งของสถาบันการศึกษา
3. หาค่าความแตกต่างของประสบการณ์ชีวิตนักศึกษาจำแนกตาม สังกัด เขตที่ตั้งของสถาบันการศึกษา ระยะเวลาการอยู่หอพัก โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (Oneway Analysis of Variance) และทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe)
4. หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของเจตคติในวิชาชีพของบัณฑิตสาขาพยาบาล

ศาสตร์โดยรวมและรายด้าน ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด และจำแนกตาม สังกัด เขตที่ตั้งของสถาบัน การศึกษา และระยะเวลาการอยู่หอพัก

5. ทหาความแตกต่างของเจตคติในวิชาชีวะของบัณฑิตสาขาพยาบาลศาสตร์ จำแนกตาม สังกัด เขตที่ตั้งของสถาบันการศึกษา ระยะเวลาการอยู่หอพัก โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ความ แปรปรวนทางเดียว (Oneway Analysis of Variance) และทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วย วิธีการของเชฟเฟ (Scheffe)

6. ทหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ชีวิตนักศึกษา กับเจตคติในวิชาชีวะของบัณฑิต สาขาพยาบาลศาสตร์ทั้ง โดยรวมและรายด้าน โดยใช้วิธีของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Coefficient)

การแปลความหมายของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) โดยใช้เกณฑ์เทียบระดับดังนี้ (ประคอง กรรณสูต, 2528)

ค่า r	ความสัมพันธ์
r .70 - 1.00	สูง
r .30 - .69	ปานกลาง
r 0 - .29	ต่ำ